

ῷ φελεῖσθαι δύναται, χρήματα εἶναι. Εἰ γοῦν τις χρῆτο τῷ ἀργυρῷ ὅστε πριάμενος οἷον ἔταιραν διὰ ταύτην κάκιον μὲν τὸ σῶμα ἔχοι, κάκιον δὲ τὴν ψυχήν, κάκιον δὲ τὸν οἶκον, πῶς ἂν ἔτι τὸ ἀργύριον αὐτῷ ὠφέλιμον εἴη;

Οὐδαμῶς, εἰ μή πέρ γε καὶ τὸν νοσκύαμον καλούμενον χρήματα εἶναι φήσομεν, ὑφ' οὗ οἱ φαγόντες παραπλήγες γίγνονται.

14 Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον, εἰ μή τις ἐπίσταιτο αὐτῷ χρῆσθαι, οὕτω πόρρω ἀπωθείσθω, δὲ Κριτόβουλε, ὅστε μηδὲ χρήματα εἶναι. Οἱ δὲ φίλοι, ἦν τις ἐπίστηται αὐτοῖς χρῆσθαι ὅστε ὥφελεῖσθαι ἀπ' αὐτῶν, τὶ φήσομεν αὐτοὺς εἶναι;

Χρήματα νὴ Δί, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, καὶ πολύ γε μᾶλλον ἢ τοὺς βοῦς, ἢν ὥφελιμώτεροί γε ὅσι τῶν βοῶν.

15 Καὶ οἱ ἔχθροί γε ἄρα κατά γε τὸν σὸν λόγον χρήματά εἰσι τῷ δυναμένῳ ἀπὸ τῶν ἔχθρῶν ὥφελεῖσθαι.

Εμοὶ γοῦν δοκεῖ.

Οἰκονόμου ἄρα ἐστὶν ἀγαθοῦ καὶ τοῖς ἔχθροῖς ἐπίστασθαι χρῆσθαι ὅστε ὥφελεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἔχθρῶν.

Ίσχυρότατά γε.

Καὶ γὰρ δὴ ὅρθις, ἔφη, δὲ Κριτόβουλε, ὅσοι μὲν δὴ οἶκοι ἴδιωτῶν ηὔξημένοι εἰσὶν ἀπὸ πολέμου, ὅσοι δὲ τυράννων.

16 Ἄλλα γὰρ τὰ μὲν καλῶς ἔμοιγε δοκεῖ λέγεσθαι, δὲ Σώκρατες, ἔφη ὁ Κριτόβουλος· ἐκεῖνο δέ ἡμῖν τὶ φαίνεται, ὅπόταν δρῶμέν τινας ἐπιστήμας μὲν ἔχοντας καὶ ἀφορμὰς ἀφ' ὧν δύνανται ἐργαζόμενοι αὔξειν τοὺς οἶκους, αἰσθανώμεθα δὲ αὐτοὺς ταῦτα μὴ θέλοντας ποιεῖν, καὶ διὰ τούτο